

Gevaarlijke tijd

Soms moet Kees hard remmen.

De bochten in Frankrijk zijn lang.

Het waait hard.

Af en toe waait er iets over de snelweg.

En er liggen zelfs takken op de weg.

Kees is al een paar keer erg geschrokken.

Het is vier uur 's nachts.

Zijn ogen vallen bijna dicht.

Dit is een gevaarlijke tijd om auto te rijden.

Dat heeft hij ergens gelezen.

Je bent moe.

En je ziet dingen die er niet zijn.

En is er een keer echt iets?

Dan ben je vaak te laat met remmen of sturen.

Overvallers op de weg weten dit ook.

Daarom werken ze vaak 's nachts.

Hij ademt diep.

En duwt zijn rug tegen de autostoel.

Nog even doorrijden.

Dan is het zo voorbij.

Eigenlijk is 's nachts rijden veel makkelijker.

150 kilometer per uur.

Niemand op de weg.

En een dag extra vakantie.

Maar dan moet je wel wakker blijven.

Vroeger reden ze overdag.

Heel warm was het dan.

En veel te druk overal.

Soms zat Mia achter het stuur.

Maar Mia rijdt niet zo graag.

Opeens ziet Kees twee gele lichtjes.

In de binnenspiegel van zijn auto.

Dat is die Renault.

Die wagen met die twee kinderen op de achterbank.

Waar heeft hij die ook alweer ingehaald?

Vijftig kilometer terug?

Hij aait het stuur.

Goede, oude Toyota.

Al een paar honderdduizend kilometer op de teller.

Maar hij rijdt nog prima.

En er zit zelfs nog iemand extra in de auto.

Weer kijkt Kees in zijn binnenspiegel.

Naar de man op de achterbank.

De lifter.

Slaapt die man nou?

Kees heeft hem al een uur niet meer gehoord.

De lifter

Het is echt weer iets voor Mia.

Gaan de kinderen eindelijk niet meer mee.

Neemt ze een lifter mee in de auto.

Kees houdt de achterbank liever leeg.

Want je weet het maar nooit met die lifters.

Hij heeft Mia gevraagd haar tas voorin te leggen.

De riem van de tas zit nu stevig om haar enkels.

Hij rijdt een paar vrachtwagens voorbij.

Mia gaat rechtop zitten.

'Waar zijn we?', vraagt ze.

Ze klinkt slaperig.

Hij denkt even na.

'Tussen Avignon en Aix.'

Hij moet gapen.

'Gaat het nog?', vraagt Mia.

'Moeten we niet even stoppen?'

'Het gaat prima', zegt hij.

'Alleen die harde wind is lastig.'

Mia stopt haar armen onder haar trui.

Ze kijkt naar buiten.

'Mistral, koude wind', zegt ze.

'Is er nog wat te eten?', vraagt hij.

'Een banaan of zo.

Je hebt geslapen, hè?'

Mia bukt naar de koelbox.

'Nee, niet echt', zegt ze.

Mia wordt steeds wakker.

Door de bochten in de weg.

Of door de harde wind.

Het voelt als een soort achtbaan.

Best lekker.

Ze heeft zelf ook een stukje gereden.

Maar niet lang.

Ze kent Kees.

Het is elke vakantie hetzelfde.

Hij rijdt veel liever zelf.

Mia houdt een stukje banaan voor zijn mond.

Pique-nique 2000 meter, staat er op een bord langs de weg.

Een parkeerplaats.

Misschien moeten ze daar even stoppen.

De twee gele lichtjes zijn nog steeds te zien.

Ver achter hen.

'Pardon monsieur, sorry meneer', zegt een stem achter haar.

De lifter is wakker.

Kees draait zijn hoofd opzij.

'Oui, ja?'

Kees verstaat niet wat de lifter zegt.

Mia vertaalt het.

'Of je even wilt stoppen.

Hij moet plassen.'

'Kan dat niet wachten?', zegt Kees

Ze kijkt opzij.

'Dat vraag ik hem niet, hoor', zegt Mia.

'Stop nou maar even.

Ik moet ook naar de wc.'

Donkere Peugeot

Even later rijdt Kees een parkeerplaats op.
'Jullie hebben vijf minuten', zegt Kees.
Hij stopt vlak voor de toiletten.
'Geef je tas maar aan mij', zegt hij tegen Mia.
Hij draait zich om naar de lifter.
Maar de jongen staat al buiten.

Een donkere Peugeot met gele lichten rijdt over de parkeerplaats.
De auto heeft een Frans nummerbord.
Vijftig meter verder stopt de wagen.
Kees kijkt.
Het was dus toch niet die Renault, achter hem
Die twee lichtjes hoorden dus al die tijd bij deze Peugeot.

Kees stapt uit.
Nu pas voelt hij hoe moe hij is.
Hij loopt om zijn auto.
Mia's tasje zit stevig onder zijn armen.
Hij rilt in de koude lucht.

Het is stil op de parkeerplaats.
Een groot verschil met de drukte overdag.
Dan lopen hier overal mensen.
Vuilnisbakken zitten dan helemaal vol.

En overal ligt wc-papier in de struiken.
Hij snapt dat de ANWB¹ waarschuwt voor
overvallers langs de snelweg.
Die kunnen hier in de drukte alles jatten.
Maar 's nachts kan er natuurlijk ook van alles
gebeuren.
En er is nu niemand om te helpen.

Weer kijkt Kees naar de Peugeot.
De motorkap staat omhoog.
Twee mannen schijnen met een zaklamp op de
motor.
Maar ze kijken helemaal niet naar de motor.
Ze kijken steeds naar Kees.

De vijf minuten zijn al lang voorbij.
Waar blijven ze nou?
Kees kijkt weer om zich heen.
Ziet hij daar nou de lifter bij die Peugeot staan?
Of lijken die jongens allemaal op elkaar?
Maar hij weet het zeker, het is de lifter.
Hij herkent hem aan zijn spijkerbroek.
Wat doet hij daar?

---

1 ANWB is de wegenwacht in Nederland.
In Vlaanderen heet de wegenwacht VAB.